

пощадно я унищожава. Не е само брадвата, съ която той унищожава горитъ. Още въ най-дълбока древност, както и въ наше време, човѣкътъ често пѫти си служи за това съ огъня. По случай „Седмицата на гората“ нека поговоримъ за нѣкои отъ причините, като сѫ карали и каратъ човѣка да посѣга на горитъ и немилостиво да ги опустошава.

Преди десетки хиляди години човѣкъ се запозналъ съ огъня и почналъ да го използува. Между другото нему хрумва мисълъ да унищожи частъ отъ девствените гори, преследвайки съ това разни цели. Какъ е дошелъ до тази мисълъ? Мълния се спуска върху близката гора и попада върху високо, отдавна изсъхнало вѣковно дърво и го запалва. Огънътъ обхваща и близките дървета. Скоро голема частъ отъ гората е обзета отъ пожаръ и се превръща на пепелище. Всичко живо е прогонено. Въ троетъренъ пренасятъ семена на много тревисти растения и тѣ попадатъ на пепелището, където се заравятъ. На следната година тия семена поникватъ. Силната горска почва, наторена при това още отъ пепелта на изгорѣлите дървета, дава въз-

Джбова гора

ната на много тревисти растения и тѣ попадатъ на пепелището, където се заравятъ. На следната година тия семена поникватъ. Силната горска почва, наторена при това още отъ пепелта на изгорѣлите дървета, дава въз-